

РЕШЕНИЕ

№ 7751

гр. София, 09.12.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 36 състав,
в публично заседание на 07.11.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Весела Андонова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **6506** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 68, ал. 1 от Закона за защита от дискриминация (ЗЗДискр.).

Образувано е по жалба на Ю. И. М. от [населено място] срещу решение № 125 от 06.06.2013 г., постановено по преписка № 14/2013 г. по описа на Комисията за защита от дискриминация. С обжалваното решение, КЗД е прекратила преписка № 14 по описа на КЗД за 2013 г. на основание чл. 52, ал.1 от ЗЗДискр и чл. 27, ал.2, т. 5 вр. чл. 31, ал.1 от АПК вр. чл. 47, т.1-12 от ЗЗДискр.

В жалбата се поддържат оплаквания за незаконосъобразност на административния акт и се иска отмяната му. В съдебно заседание жалбоподателят – редовно призован не се явява и не изпраща представител. По делото е постъпило писмено становище от 18.11.2013 г.

Ответникът - Комисия за защита от дискриминация (КЗД/Комисията), редовно призована, не се явява, не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Заинтересуваната страна – управителя на Д. [фирма] в депозиран по делото на 29.08.2013 г. писмен отговор намира жалбата за неоснователна.

Административен съд София – град, II отделение, 36 състав, след като обсъди събраните по делото доказателства при извършената служебна проверка на законосъобразността на административния акт в съответствие с чл.168, ал.1 АПК, вр.чл.146 АПК, намира от фактическа и правна страна следното:

Производството пред КЗД е образувано по жалба на Ю. И. М., вх. № 44-00-3362/17.09.2012 г., с твърдения, че спрямо него е налице дискриминация, тъй

като от 12.06.2000 г. до 21.06.2010 г., когато е бил освободен по чл. 327, т. 8 от КТ от [фирма] – К., където е работел като полувисш медицински служител, единствено и само на него работната заплата не е осъвременявана и повишавана според определените норми и правила. Иска се от КЗД да определи за посочения период месечно трудово възнаграждение 615,84 лева и компенсация от 150 лева месец за понесените морални щети. Към жалбата е приложено извлечение от трудовата книжка на М., от което се установява, че същият е заемал длъжността „фелдшер“ в „Д. – I – К-к“ Е. за периода от 01.07.2000 г. до 28.01.2008 г. с основно месечно трудово възнаграждение 140,38 лева.

С уведомление изх. № 44-00-3742/11.10.2012 г. на председателя на КЗД, на основание чл. 30, ал.2 и ал.1 от АПК на жалбоподателя М. е дадена възможност в 7 – дневен срок от получаване на съобщението да отстрани следните нередности в жалбата: 1. Да конкретизира срещу кого е подадена жалбата, както и да посочи конкретни лица за сравнение; 2. Да посочи конкретно исканията си с оглед компетентността на КЗД по чл. 47 от ЗЗДискр, като има предвид, че е извън правомощията на КЗД да присъжда обезщетение и 3. Да установи липсата на заведено съдебно дело между същите страни със същия предмет, като попълни писмена декларация, бланка от която е приложена към уведомлението. Видно от представеното известие за доставяне, уведомлението е получено от Ю. М. на 12.10.2012 г. Пред КЗД е депозиран отговор вх. № 44-00-3967/24.10.2012 г. от Ю. М., в който е уточнено, че жалбата е подадена против [фирма]/Д. К., а конкретните лица за сравнение са всички работещи в страната. Искането до КЗД е да бъде защитено правото на М. за равнопоставеност с останалите физически лица, като му се съдейства за получаване на обезщетение. КЗД е уведомена, че в КРС са гледани дела по недопускането на М. до преди заеманата работа, обжалвано до ОС. Приложена е декларация по чл. 6, ал.2, т.2 от Правилата за производство пред КЗД от Ю. И. М. от 02.12.2012 г., в която е заявено, че към момента на подаване на жалбата в КРС са гледани дела за незаконното му недопускане до преди заеманата работа.

С разпореждане № 20/16.01.2013 г. на председателя на КЗД е образувана преписката в КЗД, разпределена е на втори специализиран постоянен състав и са дадени указания на страните. Разпореждането е получено от М. на 11.02.2013 г. С писмо изх. № 44-00-507/11.02.2013 г. на докладчика по преписката, на М. повторна са дадени указания във вр. с доказателствената тежест, като му е дадена възможност в 7 – дневен срок от получаване на писмото, да систематизира исканията си към КЗД, да представи копия от документите подадени до О. на Република Б. и Районен съд Казанлък (искови молби, жалби, сигнали), ведно с документите, с които тези органи са се произнесли по исканията (съдебни решения или писма). Жалбоподателят е предупреден, че при неизпълнение на дадените указания в срок, производството пред КЗД ще бъде прекратено. Няма данни това писмо да е получено от жалбоподателя. Известието за доставяне е върнато с отбелязване – „пратката не е потърсена от получателя“, като няма данни за повторно изпращане на писмото. С писмо вх. № 44-00-1079/15.03.2013 г. Ю. М. е представил допълнително пред комисията фиш за работна заплата от м. юни 1998 г., извлечение от трудова книжка и две писма, но тези доказателства са представени във връзка с писмо изх. № 4400175/23.01.2013 г. и разпореждане № 20/16.01.2013 г.

В изпълнение на правомощията си по чл. 56, ал.1, т.2 от ЗЗДискр, докладчикът по преписката е изискал становище от евентуалната ответна страна в производството

пред КЗД - Управителя на Д. Поликлиника Е., К., която е упражнила предоставената ѝ възможност и депозирала такова с вх. № 28-00-67/28.05.2013 г., като е изразено становище, че жалбата е неоснователна. С решение № 245г от 27.12.2001 г. по гр.д. № 2011/2000 г. на Районен съд Казанлък, влязло в сила на 27.02.2002 г. е признато за незаконно извършеното със Заповед № 64/12.6.2000 г. на основание чл. 328, ал.1, т.1 от КТ уволнение на Ю. И. М. и същото е отменено, като последният е възстановен на длъжност „медицински фелдшер“ при „Д.-I“ Е., [населено място]. Със същото съдебно решение е осъдено „Д.-I“ Е., [населено място] да заплати на Ю. И. М. 663,72 лева обезщетение за оставяне без работа за срок от 6 месеца поради уволнение след извършено прихващане на общо дължимата сума 842,28 лева с изплатеното по ведомост за м. VIII.2000 г. на М. обезщетение по чл. 222/1/ от КТ в размер на 178,56 лева за оставяне без работа за срок от един месец ведно със законната лихва върху сумата от 663,72 лева от 21.12.2000 г. до изплащането ѝ и са отхвърлени предявените искове за заплащане на 421,14 лева обезщетение за неспазен срок на предизвестие и 79 лева еднократна парична помощ по чл. 2, ал.11 от К. от 14.11.1997 г. С решение № 314/20.05.2009 г. по гр.д. № 1681/2008 г. на Районен съд Казанлък е осъдена [фирма] да заплати на Ю. И. М. обезщетение за недопускане до работа за периода от 21.01.2005 г. до 18.12.2007 г. в размер на 6249,60 лева, като е отхвърлен иска в частта до претендирания размер от 15135,50 лева. Няма данни дали това съдебно решение е влязло в сила. Представено е заявление от Ю. И. М. от 28.01.2008 г. за прекратяване на трудовите му правоотношения с Д./М. „Поликлиника“ – К..

От представената по делото Заповед № 14/28.01.2008 г. на управителя на [фирма], се установява, че на основание чл. 327, т. 8 от КТ са прекратени трудовите правоотношения с Ю. И. М. считано от 28.01.2008 г. Заповедта е връчена на Ю. М. на 21.06.2010 г. Това обстоятелство изрично е упоменато и от управителя на ЗС в депозираното пред КЗД становище по жалбата.

За да постанови на основание чл.52, ал.1 от ЗЗДискр оспорения пред съда акт, КЗД е изложила съображения, че не са изпълнени указанията на комисията по писма с изх. № 44-00-3742/11.10.2012 г. и изх. № 44-00-507/11.02.2013 г. На следващо място е констатирано, че подадената жалба от Ю. М. съдържа претенции свързани с факти и обстоятелства извън визириания в чл. 52, ал.1 от ЗЗДискр 3 - годишен срок. Изтичането на този срок представлява самостоятелна отрицателна процесуална предпоставка за производството пред КЗД. Административният орган е приел, че жалбата до КЗД входирана на 17.09.2012 г. е подадена извън визириания в чл. 52, ал.1 от ЗЗДискр 3 – годишен срок, който е изтекъл още през 2011 г.

При така приетото за установено, съдът обуславя следните правни изводи:

Жалбата е допустима.

Подадена е срещу акт, който подлежи на оспорване по съдебен ред и от легитимирани да оспорва лице. Спазен е и 14-дневният преклузивен срок по чл.68, ал.1 ЗЗДискр.

Разгледана по същество, жалбата е частично основателна:

КЗД е независим специализиран държавен орган за предотвратяване и защита от дискриминация, чиито правомощия са уредени в чл.47 от ЗЗДискр. ЗЗДискр. цели установяване и санкциониране на всяко неравностойно третиране според признаците, изброени в разпоредбата на чл.4, ал.1 или на всякакви други признаци, установени в закон или в международен договор, по който РБългария е страна. За да е налице осъществен състав на нарушение е необходимо установено различно третиране на лицето, което го поставя в по-неблагоприятно положение от други лица при сравними

сходни обстоятелства, при наличие на пряка причинно-следствена връзка между неблагоприятното третиране и причината за него, изразяваща се в признак по чл.4, ал.1 от ЗЗДискр.

С подадената до нея жалба, КЗД е била сезирана с твърдения за осъществени дискриминационни действия при упражняване правото на труд на жалбоподателя подадена срещу Управителя на Д. [фирма], Съгласно чл.52 ЗЗДискр., не се образува производство, а образуването се прекратява, ако са изтекли три години от извършване на нарушението /ал.1/ Когато установи, че по същия спор има заведено дело пред съд, комисията не образува производство /ал.2/;) Производството пред комисията се прекратява, когато жалбата или сигналът бъде оттеглен или не бъде поправен в срока, определен от комисията В чл.8, ал.2 ППКЗД е добавено и 4-то основание, приложено от органа в случая-когато жалбата или сигнала не са от компетентността на КЗД.

По делото не са представени доказателства за получаване на писмо изх. № 44-00-507/11.02.2013 г. на КЗД от Ю. М., същото е върнато с отбелязване „пратката не е потърсена от получателя“, като няма данни повторно да е изпращано съобщение до жалбоподателя за това писмо или да е поставено съобщение по реда на чл. 61, ал.3 от АПК. Полученото от жалбоподателя второ писмо до КЗД с вх. № 44-00-1079/15.03.2013 г. е във връзка с писмо изх. № 4400175/23.01.2013 г. и разпореждане № 20/16.01.2013 г., а не с писмото от 11.02.2013 г. Не са спазени изискванията за съобщаване по чл. 61, ал.2 и ал.3 от АПК и в този смисъл не може да се приеме, че М. не е изпълнил дадените му указания от комисията по писмо, което не е получил. Ако комисията е приела, че М. не е изпълнил указанията само по уведомлението за отстраняване на недостатъци в жалбата изх. № 44-00-3742/11.10.2012 г., то тя е следвало още след получаване на първия отговор от жалбоподателя, да прекрати производството, а не да приема, че жалбата е процесуално допустима, така както е направено с разпореждане № 20/16.01.2013 г. Като е приела, че писмо изх. № 44-00-507/11.02.2013 г. е получено от жалбоподателя и че отговор с писмо вх. № 44-00-1079/15.03.2013 г. е по това от 11.02.2013 г., КЗД е допуснала съществено нарушение на административнопроизводствените правила.

В случая видно от обстоятелствената част на жалбата депозирана до КЗД и допълненията към нея се установява, че жалбоподателя твърди нарушения на ЗЗДискр. от 12.06.2000 г. до 21.06.2010 г. Жалбата е подадена на 17.09.2012 г. Действително за една част от периода, за който се претендират нарушения на ЗЗДискр., производството правилно е прекратено в съответствие с чл. 52, ал.1 от ЗЗДискр., а именно това е периода от 12.06.2000 г. до 17.09.2009 г., но за останалата част от периода жалбата следва да бъде разгледана по същество, тъй като спрямо тази част от периода не е изтекъл законоустановения срок по чл. 52, ал.1 от ЗЗДискр. Още повече, че от събраните по делото доказателства, а именно Заповед № 14/28.01.2008 г. на управителя на [фирма], се установява, че същата е връчена на жалбоподателя на 21.06.2010 г.

При новото разглеждане на жалбата, до жалбоподателя следва повторно да бъде изпратено съобщение във връзка с редовността на подадената жалба за периода от 17.09.2009 г. до 21.06.2010 г., като ако жалбоподателят не отстрани недостатъците в посочения срок, производството следва да бъде прекратено на това основание. Действително КЗД не е компетентна да се произнася по искания за присъждане на обезщетения за претърпени вреди и определяне на трудово възнаграждение. В случая обаче комисията е била сезирана с жалба, в която освен исканията за определяне на

трудова възнаграждение и присъждане на обезщетение, се съдържат оплаквания и за неравно третиране на лице, обособено въз основа на защитен признак, в кръга на предоставената ѝ компетентност е да разгледа жалбата в тази ѝ част и да прецени имат ли дискриминационен характер действията на административния орган, сочен като нарушител на антидискриминационното законодателство - арг. чл. 47 от ЗЗДискр. На жалбоподателя следва да бъдат дадени указания свързани с уточняване на претенцията му за дискриминация в периода от 17.09.2009 г. до 21.06.2010 г., като посочи и конкретните лица за сравнение и му бъде разяснено, че такива трябва да бъдат конкретно посочени при административния орган, сочен като нарушител на антидискриминационното законодателство, а не общо за цялата страна. Дали е налице дискриминация за претендирания от Ю. М. период, е въпрос по съществото на спора. В съответствие с изложеното, съдът обуславя извод, че оспореното решение на КЗД следва да бъде отменено В ЧАСТТА МУ, с която е прекратено производството във връзка с жалба на Ю. И. М., в която се твърдят нарушения на ЗЗДискр допуснати от управителя на Д. [фирма] за периода от 17.09.2009 г. до 21.06.2010 г. свързани с изложените оплаквания за нарушени права при упражняване правото му на труд, а делото като преписка- върнато на основание чл.173, ал.2, предл.2 АПК за продължаване на производствените действия в тази им част. Жалбата е неоснователна в останалата ѝ част по изложените по – горе съображения. Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 и чл.173, ал.2, предл.2 АПК, Административен съд-София град, II-ро отделение, 36-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 125 от 06.06.2013 г., постановено по преписка № 14/2013 г. по описа на Комисията за защита от дискриминация В ЧАСТТА МУ, с която е оставена без разглеждане жалба вх. № 44-00-3362/17.09.2012 г. на Ю. И. М. и е прекратена преписка № 14/2013 г. за извършени нарушения на ЗЗДискр. за периода от 17.09.2009 г. до 21.06.2010 г. свързани с изложените оплаквания за нарушени права при упражняване правото на труд.

ВРЪЩА делото като преписка на КЗД за продължаване на производствените действия по жалбата на Ю. И. М. от [населено място] в тази ѝ част.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Ю. И. М. от [населено място] против решение № 125 от 06.06.2013 г., постановено по преписка № 14/2013 г. по описа на Комисията за защита от дискриминация в останалата ѝ част.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му пред Върховния административен съд на Република Б..

СЪДИЯ: